

Marie Noël CIKURU brengt sterk getuigenis van hoop en herstelgericht werken met slachtoffers

Hedendaagse missionarissen

Leken zetten bij ons en in de derde wereld vol enthousiasme het levenswerk voort van uitstervende missionarissen

- Nieuwe partners compenseren afnemende draagkracht van parochies
- In goede samenwerking werpt solidariteit mooie vruchten af

Ilse VAN HALST

Het dalende aantal priesters en religieuzen leidt in onze parochies tot heel wat kopzorgen over de organisatie. Minder geweten is dat dergelijke problemen zich ook overzee stellen. Wat bijvoorbeeld met het levenswerk van de vele Vlaamse missionarissen die overleden zijn of straks met pensioen gaan? Worden hun missies aan hun lot overgelaten?

Niet noodzakelijk. In Kessenich in Limburg blazen leken het werk van de dorpsmissionaris nieuw leven in. „Je kunt ons hedendaagse missionarissen noemen”, lacht Frans Parren, bestuurslid van de Stichting Kestepabro, wat staat voor Kessenich Steunt pater Brouns. Ze werd in 1990 opgericht door Gert Peeters uit Kessenich. Bewogen door de getuigenissen van dominicaan Frans Brouns over zijn missiewerk in El Carmen, zo'n tweehonderd kilometer ten zuiden van de Peruaanse hoofdstad Lima, besloot ze met de hulp van vrienden vele vrijwilligers de pater te steunen.

De eerste jaren verscheept Kestepabro vooral voedsel en kleding naar Peru. „Geleidelijk kwam het accent te liggen op financiële en logistieke hulp”, legt Parren uit. „We beseften dat de bevolking zichzelf meer moest ontplooiën. In overleg met haar richtten we een socio-educatief centrum op.”

Een jaar of zeven geleden keerde pater Brouns definitief terug naar Kessenich. Voor de stichting het

moment om haar te beraden over de toekomst. Peeters: „We zamen zo veel middelen in. Het zou jammer zijn daarmee te stoppen enkel en alleen omdat onze pater ginds niet meer is. Dus besloten we zelf voort toe doen.”

Inmiddels startte Kestepabro met de ontwikkeling van een jongeren centrum. „In El Carmen wonen vooral afstammelingen van gewezen Afrikaanse slaven. Nog steeds worden ze gediscrimineerd. Wij willen hen toekomstperspectieven bieden. Het project groeit gestaag. Op vraag van de bewoners startten we met wijkbibliotheken en binnenkort met een muziekschool.”

Toch loopt het niet altijd op roltjes. „Vooral in het begin leerden we met vallen en opstaan. We moesten mensen vinden met wie we vruchtbaar konden samenwerken. We willen immers niet enkel geld overmaken, het moet ook goed worden besteed.

„We brengen zo veel middelen bijeen. Het zou jammer zijn de bruggen op te blazen, omdat onze pater met pensioen gaat”

Vroeger verliep de hulpverlening via onze pater, maar door de voortdurende wissels van missionarissen gingen we steeds nauwer samenwerken met gemotiveerde leken ter plaatse. Op dat vlak plukken we de vruchten van het werk van onze pater. Hij vormde heel wat leken.”

De afstand maakt het er niet makkelijker op. Parren: „Jaarlijks trek ik een zestal weken naar Peru. Ik kijk rekeningen na, bezoek families, leef vooral mee. Ik ervaar hoe alles draait, hoe de mensen denken, welke noden er zijn, welke dromen ze hebben.”

Ook thuis hebben de zes bestuursleden heel wat werk: de website onderhouden, het driemaandelijkse tijdschrift maken, bijna dagelijks overleg plegen met de verantwoordelijken in Peru, maandelijks vergaderen, nieuwe projecten bespreken.

Kestepabro mag dan een initiatief van leken zijn, het wordt gedragen door de parochiegemeenschap. „Onze pastoor zetelt in het bestuur. In de missiemaand getuigen we in de vieringen over El Carmen. Op Missiezondag concelebreert pater Brouns, negentig inmiddels. En de parochieschool voert actie voor ons.”

Maar er is meer. Intussen versterken tal van andere spelers de werking. Dat is broodnodig, want de parochiegemeenschap krimpt en boet in aan draagkracht. „Het engagement van de gemeente Kinrooi en de provincie Limburg groeit. Via subsidies steunen zij projecten. Ook de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie Wilde Ganzen steunt ons. We zijn lid van de Vierde Pijler, een project van de Vlaamse overheid dat initiatieven tot ontwikkelingssamenwerking bundelt. Een interessante weg om van anderen te leren.”

Daarnaast werkt Kestepabro samen met andere vrijwilligersorganisaties. „Via Centro Andino verscheppen we goederen zoals computers naar Peru. Dankzij AMIE (Internationale hulp aan het kind) kunnen we jongeren van El Carmen een studiebeurs bezorgen. We dromen ervan dat afgestudeerden terugkeren naar El Carmen om zich daar in te zetten voor hun gemeenschap.”

In het jongeren centrum van El Carmen kun je creatief bezig zijn, met de computer leren omgaan en muziek maken. Onderaan: een jongen speelt met marmotten die zijn zus kweekt voor de verkoop. © Kestepabro

